

tencen til at ændre sådanne afgørelser generelt henlægges til domstolene.

Udvalgets lovudkast har været forelagt for kirkeministeriet, socialministeriet, præsidenterne for østre og vestre landsret samt Københavns byret, overpræsidenten i København, samtlige amtmænd, retsplejerådet, advokatrådet, Den danske Dommerforening, Foreningen af amtsjurister, Foreningen af politimestre i Danmark, Foreningen af politiassessorer og politifuldmægtige i Danmark, Danske Kvinders Nationalråd og Dansk Kvindesamfund.

Lovudkastet og det tilsvarende udkast fra de andre nordiske lande har herefter været drøftet mellem landenes justitsministerier og i Nordisk Råd på dettes 14. og 15. sessioner.

Bl. a. på baggrund af disse drøftelser har man ved udarbejdelsen af det foreliggende lovforslag fra veget udvalgets lovudkast på visse punkter, som er omtalt i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser. I overensstemmelse med Nordisk Råds rekommandation nr. 7/1967, der er nærmere omtalt i de indledende bemærkninger til lovforslagets kapitel 5, foreslås det således, at ægteskabsbrud bibeholdes som skilsmissegrund, men således at retten kan give separation i stedet for skilsmisse, hvis hensynet til fællesbørnene eller andre vægtige grunde på afgørende måde taler derfor.

Herudover er der i en række tilfælde foretaget ændringer af redaktionel karakter.

Om lovforslagets enkelte bestemmelser henvises dels til nedenstående bemærkninger, dels til bemærkningerne i udvalgets betænkning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 1. Herom henvises til betænkningen s. 28.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 2. Herom henvises til betænkningen s. 28.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 3, stk. 1, bortset fra, at det udtrykkeligt er fremhævet, at heller ikke erstatning efter § 2 kan pålægges en mand, som ikke har haft samtykke efter §§ 7-8 til forlovelsen.

Forslaget medtager ikke bestemmelsen i udkastets § 3, stk. 2, hvorefter erstatning efter § 2 ikke kan pålægges en mand, medmindre han ved be-

svangrelsen var fyldt 18 år. I de undtagelsestilfælde, hvor en mand under 18 år har indgået forlovelse med samtykke efter § 7, er der efter justitsministeriets opfattelse ikke tilstrækkelig grund til at fravige bestemmelsen i § 2.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 4. Herom henvises til betænkningen s. 28.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 5. Herom henvises til betænkningen s. 28.

Til kapitel 2.

Forslaget medtager ikke bestemmelsen i udkastets § 11, hvorefter den, som lider af kønssygdom, der endnu frembyder fare for smitte eller for overførelse på børnene, ikke må indgå ægteskab, uden at den anden part er gjort bekendt med sygdommen, og begge parter af en læge har fået mundtlig vejledning om farerne ved den. Som anført i betænkningen s. 36 har retslægerådet udtalt, at moderne diagnostik og behandling af kønssygdomme har gjort bestemmelsen overflødig. Da bestemmelsen efter justitsministeriets opfattelse også i øvrigt har ringe praktisk betydning, foreslås den derfor udeladt.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 6. Herom henvises til betænkningen s. 29-32.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 7. Herom henvises til betænkningen s. 32.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 8. Herom henvises til betænkningen s. 32.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 9. Herom henvises til betænkningen s. 32-33.

Til § 10.

Efter bestemmelsen i udkastets § 10, stk. 1, der er omtalt i betænkningen s. 33-35 og 146-53 må den, som er sindssyg eller åndssvag eller lider af alvorlige sjælelige forstyrrelser af anden art, ikke indgå ægteskab uden justitsministerens tilladelse.